

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Consultationes Theologicæ Et Spirituales Christiani verè fidelis & verè devoti ...

... De Excellentissimis Jesu Christi Dei-Hominis

Louis François <d'Argentan>

Augustæ Vindel. ; Dilingæ, 1723

VD18 80217931

Artic. I. Quis futurus sit Anti-Christus, unde venturus, & qualis ipsius
nativitas.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45509

Suppeditas mihi argumentum tam amplum, inquit Ecclesiasticus, ut longo indigerem tempore, si ad longum tuis vellem satisfacere quaestionibus; sed argumentum tam funestum, tamque lamentabile est, ut loqui de eo non possem tam par-

cè, quin fuerim locutus abundè nimis. Siquidem eheu! qualis oblectatio capi posset ex eodem, dum ponuntur ob oculos, acerbæ miseræ, quæ totam ingemiscere faciant naturam, & horrore concutient creaturas universas. Vis illas nôsse.

ARGUMENTUM.

Quis futurus sit Anti-Christus, unde venturus, & qualis ipsius nativitas.

ARTICULUS I.

SI capias nomen Anti-Christi juxta id, quod universaliter significat, id est, contrarium vel oppositum Christo, dicendum est cum sancto Joanne, jam plures esse Anti-Christos, magnum valde ipsorum esse numerum, & futurum semper usque ad consummationem seculorum. Siquidem quantos videre est homines in universo mundo contrarios Esu Christo, hunc in suis effatis & affectibus, istum in suis machinationibus & consiliis, illum in suis moribus & operibus. Eheu! nonne affirmari potest cum dolore, multò plures Anti-Christos, quàm veros Christianos in toto orbe.

Sed universale hoc nomen Anti-Christi, quod dari potest omnibus impiis, speciale erit

impiorum maximè impio, & antesignano; & ut nobis ostendat, ipsum in se solo conjuncturum omnem malitiam omnium aliorum reproborum, Scriptura singularem ipsius personam designat nomine universali omnium malorum, dum vocat ipsum Anti-Christum. Fortitan is habebit quodpiam aliud nomen proprium, sed hoc ignoratur. Novimus duntaxat, S. Paulum nominare ipsum per antonomasiam *Hominem peccati*; quod est idem ac si diceret, ipsum nasciturum è peccato, ipsum nutritum iri peccatum, ipsum non respiraturum nisi peccatum, ipsum servitutum non nisi peccato, ipsum non amaturum nisi peccatum, ipsum totum fore devovendum peccato, & in hoc suam collocaturum

Quid sit futurus verus & magnus Anti-Christus.

I. Joan, 2,

Semper fuerunt plures parvi Anti-Christi.

2. Theff. 2.

rum beatitudinem. Hæc duo verba Apostoli, *Homo peccati*, majora innuunt execrandorum scelerum portenta, quam possit explanari.

An Papa sit Anti-Christus.

Sunt, qui putant, verum Anti-Christum esse Papam, interpellat hic Probus; inter alios Musculus pro certo id tenet & probat, cum asserat, quod Anti-Christus idem significet, quod Vicarius Jesu Christi. Jam non est, nisi solus Papa in orbe, qui gerat hoc nomen: ipse solus ergo est Anti-Christus. O quam egregia opinio, replicat Ecclesiasticus, sanctæ indignationis correptus zelo! Juxta mentem ipsius oportebit sanctum Apostolum Petrum primum fuisse Anti-Christum, & omnes successores ipsius, quibus accensentur plurimi sanctitate insignes, fuisse tot Anti-Christos; & Ecclesiæ Catholicæ semper clavum tenuisse Anti-Christum, ita ut nunquam habuerimus in terra Ecclesiam Jesu Christi, sed semper illam Anti-Christi. Relinquo judicio tuo, an proficisci possit propositio magis nefanda ex ore Anti-Christi ipsius?

Impossibile est, Papam esse Anti-Christum.

Sed quis somnare fecit hunc hominem, quod nomen Anti-Christi significet Vicarium Jesu Christi? Quam parum etiam peritus fuisset Grammatices, vi-

dere debuisset, tantum abesse, quod Anti-Christus & Vicarius Christi sint idem, ut duo sint verba eadem ratione sibi invicem opposita, quæ sunt amicus & inimicus: liquidem Anti-Christus significat adversarium Jesu Christi, & Vicarius significat Substitutum Jesu Christi; unus oppugnat ipsius auctoritatem, alter illam defendit; unus machinatur abolere ipsius nomen & gloriam; alter nil agit, nisi in ipsius nomine, nec agit aliud, nisi ut augeat honorem ipsius & gloriam; unus dicit, Jesum Christum esse nihil, & se solum adorandum esse in terra; alter dicit, se nihil esse in sua persona, nisi humillimum servum servorum Dei, & Jesum Christum solum adorandum esse in mundo. Ubi est ergo quidquam sanæ mentis homini, qui effutire audeat, nomen Anti-Christi significare Vicarium Christi? nonne hoc est dicere, quod ignis significet aquam, quodque tenebræ significent lucem? an unquam imaginatio fuerit magis insulsa, absurda & inepta?

Et deinde Anti-Christus juxta omnes scripturas erit homo quidam particularis, qui conspiciendus non exhibebitur mundo, nisi in fine sæculorum, ad subvertendum ex integro imperium

Z z z 2

perium

perium Romanum, tamque ab-
solute demolendum Ecclesiam
Christianam, ut nemo sit ausu-
rus confiteri manifestè, se ser-
vum esse Jesu Christi, nisi com-
mittere se velit sævissimis qui-
busque hominis istius cruciati-
bus ac tormentis, ab ipsius cru-
delitate sibi infligendis.

Et undè veniet hoc mon-
strum? Nonnè erit diabolus in-
carnatus, quem infernus evo-
met in terram? Non erit verus
homo ex natura, quamvis dici
possit, ipsum solum exhibitu-
rum ratione quãdam omnes
dæmones in malitia. Creditur
verisimiliter, ipsum nasciturum
inter Judæos, ipsosque receptu-
ros illum primos ceu verum
Messiam, diffuentes gaudio,
quod habeant occasionem oc-
cultam suam effundendi rabiem,
quam foverant in corde suo ad-
versus Jesum Christum, quan-
do videbunt hominem, qui im-
pugnabit ipsum: Et videtur,
Jesum Christum prædixisse ipsis

Unde ventur-
us sit Anti-
Christus.

fatis clarè funestam hanc sor-
tem in Evangelio: *Ego veni in
nomine Patris mei, & non accepistis
me; si alius venerit in nomine suo,
illum accipietis.* Erit illi facilè pri-
ma mox fronte lucrari omnes
Judæos: siquidem non solum
demonstrabit illis lethale erga
Jesum Christum odium, quo
sibi summum ipsorum concilia-

Nasciturus est
inter Judæos,
qui recipient
ipsum velut
suum Messiam.

bit amorem, sed etiam locuple-
tabit illos bonis temporalibus;
quorum semper fuerunt avidis-
simi, quæque à vero suo Messia
recipere sperabant firmissimè.
Omnes thesauros in fundo ma-
ris absconditos & in visceribus
terræ sepultos, opitulantis
diabolis poterit invenire, ut
manibus Judæorum consignet
illos.

Porro non caret fundamento, Nascetur ex
quod nasciturus sit è tribu Dan; tribu Dan
si consideretur, quod in Genesi
quæ est initium Scripturæ sa-
cræ, capite quadragesimo, ubi
adventus Messiaè clarè admo-
dum promittitur, ubi tempus
nativitatis ejus designatur, ubi
eximia ipsius perfectiones ver-
bis magnificis enarrantur, & ubi
Jacob expirat in expectatione
desiderabilis hujus Salutaris Dei,
pro eo, quod benedictionem
largiatur omnibus tribubus Israël,
illa Dan non recipiat nisi male-
dictiones, & accipiatur haud
aliter, quam serpens: *Fiat Dan
coluber in via;* quasi prævidens
nasciturum Anti-Christum ex
malè ominata hac familia. Hæc
opinio est sancti Augustini: *Talia dixit de Dan, ut de ipsa tribu*
existimaretur exsurrecturus Anti-Chri-
stus. Et in Apocalypsi, quæ est
finis Scripturæ sanctæ, ubi san-
ctus Joannes, dum citat omnes
alias tribus Israël, dicens, quod
viderit

Gen. 49.

S. Aug. lib.
44. super Jo-
sue q. 22.

Apoç. 7.

viderit ex unâquâque tribu duodecim millia signatos, id est, portantes signum prædestinationis, solam omittit tribum Dan, quasi nullum vidisset ex tota hac familia, magnificâ hâc notâ insignitum, quod funesto est illi præjudicio, dum esse poterit Anti-Christi origo. Quamvis hæc constringentia non sint argumenta, sunt tamen tanti valoris conjecturæ, ut alia ex parte fortiores non liceat invenire.

Propheta Daniel, qui prolixè scripsit de eo, affirmat, ipsum sorte infimâ & loco obscuro fore nasciturum: siquidem appellat ipsum, *vilissimum, despectum, & indignum honore regio;* & alibi nuncupat ipsum *cornu parvulum*, quod ab initio nihil est, sed successivè semper crescit.

Sanctus Hieronymus opinatur ipsum nasciturum in Babylon. O Deus! qui erunt parentes, pater & mater hujus monstri? Sanctus Damascenus asserit, ipsum fore nothum ac spurium, sed non declarat, an nasciturus sit ex adulterio vel ex sacrilegio, vel ex puella, quæ simulabit se concepisse & peperisse manendo virginem, quamvis futurum id sit fraude & operâ diaboli, ut in omnibus oppugnet Jesum Christum, etiam in natiuitate ubi sanctissima ipsius Mater ve-

rè permansit Virgo tam post, quam ante partum suum, eò quòd conceperit ex operatione Spiritûs sancti. Hæc fuit quorundam sententia, quos Rabanus refert in tractatu, quem scripsit de Anti-Christo; verum quòd fundamentò?

Verum quidem est, quòd sanctus Hieronymus in caput 5. Hieron in decimum sextum, Isaiaë nuncupet diabolum patrem Anti-Christi; sed dicere solùm vult, quòd per potentiam Dei accipitur sit imperium tam absolutum in ipsum ab utero matris suæ, ut ipsius humores & organa dispositurus sit tali ratione, unde enascatur temperies & habitudo corporis idonea & proclivis ad omnia vitiorum genera, quòdque ab infantia sua repleturus sit ipsum execrandissimâ quâvis malitiâ, imprimens ipsius sensibus, ipsius imaginationi, ipsius intellectui, cogitationes nefandissimas, nec permitteas ipsum unquam concipere unicam solam bonam cogitationem, nec habere inclinationem ad bonum vel minimam. Et hoc est, quod S. Paulus expressis dixit verbis: *Cujus est adventus secundum operationem Sabanae, in lignis, & prodigiis, & mendaciis, & in omni seductione iniquitatis. Sed prodigiorum omnium ipsius maximum,*

Diabolus erit ratione quâdam pater Anti-Christi, quia formabit ipsum ad sui similitudinem,

Diabolus erit ratione quâdam pater Anti-Christi, quia formabit ipsum ad sui similitudinem,

Cujus 2. Thess. 2, v. 9.

num, quod tum pavore tum stupore concutiet uniuersum orbem, erit, intueri, quod possibile sit in uniuersa natura humana tantæ malitiæ reperiri hominem, quantæ est ipse.

Anti-Christus Et itane, dicit desuper Probus
habebit liber- totus attonitus ex idæa & effi-
tatem facien- gie talis monstri? Si natus est
di bonum, & ita ad malum, an ergò nullam
posset saluari, habebit libertatem operandi ali-
si vellet, quid boni? ergò operari non
poterit salutem suam, quando
id etiam voluerit? Ergò in par-
tem omninò non veniet gra-
tiarum Iesu Christi? Videtur
ergò ipsum nasci eo nomine
velle Deum, ut damnetur?
Non, inquit Ecclesiasticus, arti-
culus est fidei, quòd Deus nun-
quam fecerit aliquem nasci, aut
unquam nasci faciet consultò &
dedità operà, ut damnetur;
ipsius anima erit creata ad ima-
ginem Dei, sicut animæ reli-
quorum hominum; Deus vult
salutem ipsius sicut illam cun-
ctorum mortalium; Iesus Chri-
stus mortuus est pro ipso, si-
cut pro omnibus cæteris pec-
catoribus; assignabit illi Ange-
lum custodem, sicut aliis ho-
minibus, offeret ipsi suas gra-
tias, & paratus erit recipere ip-
sum in amicitiam suam specia-
lem, ut efficiat ex ipso San-
ctum, si suis vellet cooperari
gratiis. Sed repellet incredibili

Habebit An-
gelum custo-
dem, & Iesus
Christus ipsi
suas exhibebit
gratias,

cum malitia illas omnes, & indies singulari cum studio se magis magisque indurabit, crescens sine intermissione in odio adversus Iesum Christum, & in rabie adversus Deum verum usque in finem.

Nihilominus DEus conser-
vabit illi & esse & vitam, & obsequia præstabit ipsi per omnes creaturas suas, quibus non utetur, nisi ad ipsum offendendum, pro eo, quòd omnes creatæ sint ad ipsum glorificandum: permittet potiri ipsum suâ luce, suâ terrâ, suâ aère, omnibus suis elementis; adjuvabit etiam ipsum ad perficiendum omnia, quæcûnque voluerit, & concurret ad omnes ipsius actiones, quantumvis maximè execrandas & nefandas; nunquam non suos habebit defixos in ipsum oculos, quin unquam denegaturus sit ipsi paternæ suæ providentiæ curas, & portabit, sicut cæteros homines, ipsum in sinu suo.

Hæc inaudiens Probus, exclamavit totus occupatus & abreptus affectu ciente ipsi lachrymas ex oculis: An igitur verum est, infinita Bonitas, amare te eousque hominem, qui nonnisi odit te, teque tantâ offendit & oppugnat cum rabie? An igitur verum est, quòd eousque

Accipiet auxi-
lium à DEO.

eousque ascendens malitia non evellat & eruat è corde tuo bonitatem Patris, Creatoris, Conservatoris, amici intimi, quæ invigilet omnibus, quæ prospiciat cunctis necessitatibus, majori cum cura, quam amantissimus in mundo pater prospicere posset indigentis cunctis filiorum suorum, quos amaret tenerimè? sed an igitur verum est, amabilissime mi JESU, abyssus misericordiæ! mortuum te esse pro illo in cruce (neminem enim exclusisti ab ingenti hoc Redemptionis beneficio, nec magis ipsum quam cæteros homines: *Pro omnibus mortuus est Christus*) & tu eousque amabas hominem, qui eousque te prosequeretur odio? & collocabas in corde tuo illum, qui te, si posset, annihilare vellet? Quis comprehendere valeat, ô JESU, copiosam hanc bonitatis tuæ abundantiam! quâ tuam das vitam pro illo, qui vellet ex toto corde suo, te tuâ exspoliare divinitate. Verùm oportebat bonitatem JESU Christi infinitâ ratione excellere Anti-

Christi malitiam & perversitatem.

Tu igitur triumphas, ô bonitas Redemptoris mei; immò tu triumphas semper manifestè de maxima hominum malitia: tu plures possides gratias, quas exhibeas ipsis, quam ipsi committere possint peccata, modò verum duntaxat concipiant dolorem, tuamque implorent misericordiam. Quâ ratione noverimus te esse tam bonum, & non amemus te? quâ ratione agnoscamus te tam amabilem, & non unicè nos tuo devoveamus obsequio?

Sed optarem intueri propiùs Anti-Christi malitiam, ut effulgere magis viderem ex oppositione admirabilem bonitatem JESU Christi. Quâ ratione possibile erit, hunc hominem nihili, tantæque malitiæ conscensurum tam sublimè potentia fastigium, ut subversurus sit regna & imperia ac universam Ecclesiam, atque tyrannide suâ terrorem incussurus universo orbi: Hoc mihi stupendum prorsus videtur.

ARGU-

Quantum bonitatis Dei prodigium, quod sustinet maximos, peccatores illis que benefaciat.